

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
CLUJ
Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 6—7.
Sâmbătă 27 Aprilie 1935.
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Pastorală de învierea Domnului 1935, a Preasfinției Sale Episcopul

Dr. IULIU HOSSU.

Venerați Frați, Preaiubiți Fii!

Hristos a înviat!

Fericitoare cântare de biruință se desprinde de pe buzele credincioșilor, a sutelor de milioane, cari peste nouăsprezece veacuri adevăresc, cum nu se poate mai luminat „Învierea Domnului”. Toți aceștia, în lumina credinței, îl văd pe Domnul, înviat din morți, biruitor, cu moartea Sa puterea morții călcând, dăruiind tuturor viață. Această viață străbate sufletul lor, revărsând bucuria fără nume, în veșnic proaspeta cântare: *Hristos a înviat.*

Fericiți cei credincioși. Fericiți cei ce n’au văzut și au crezut; cari în sfintele Taine ale credinței și-au curățit sufletul și în curătenia sufletului pot vedea pe Dumnezeu și pot rosti cu Toma: Domnul meu și Dumnezeuul meu, închinându-se Lui. Cu adevărat „fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”.

Acești curați, sunt ceice se bucură, din plin, de lumina Invierii Domnului și împărtășesc toată bogăția cerului vieții noi, coborâtă de Domnul în sufletul omenirii.

Pentru această viață nouă, dăruită lumii, a venit Domnul în lume. Nu ca să judece lumea, a venit Domnul, așa cum singur bine a voit a ne spune, ci ca să se mântuească lumea prin El.

Această mântuire și această viață ne-a câștigat-o cu prețul scump și mare, peste toată cuprinderea minții noastre, a vieții Sale, jertfită pe sfântul lemn al Crucii. Astfel, unde a prisosit păcatul mai mult, a prisosit darul lui Dumnezeu. Darul vieții noi, întru Hristos Isus, Domnul nostru.

„Eu am venit, ca viață să aibă și din prisosință să aibă”, zice Domnul. Cu prisosință, cu bogată prisosință, ne-a dăruiat viața darului dumnezeesc, viața Sa. Aceasta prin credința la care ne-a chemat: „Ca tot cel ce crede să nu piară, ci să aibă viață de veci”.

Cale luminată ne-a deschis Domnul spre această viață a Lui, El singur s’a făcut calea noastră, luminată cu lumina dumnezească a Evangheliei

Sale, a dumnezeștilor Sale descoperiri, a veșnicului Adevăr. Ne-a așezat întru adevăr și dreptate și întru aceasta ne-a dăruit vieață nouă.

Ne-a scos din întunec și din umbra morții, ne-a desrobit din sclăvia păcatului, ne-a ridicat la libertate. la libertatea fiilor lui Dumnezeu, sfăr-mând cătușele morții, și ne-a făcut fii ai luminii și ai vieții. Când vă va des-robi pe voi Fiul lui Dumnezeu, zice Domnul, atunci veți fi cu adevărat li-berii. Căci tot cel ce face păcatul, rob este al păcatului. Această robie Dom-nul o a sfărmat și a lucrat adevărata desrobire obștească, pentru neamul ome-nesc întreg, dăruind adevărata libertate, întru libertate ne-a chemat Domnul. spune Apostolul neamurilor, Pavel, și așa este. Această libertate a vieții este darul dumnezeesc revărsat de Domnul în lume.

Către această vieață nouă a libertății întru Dumnezeu, ușurată de toată legătura întunerecului, ne-a deschis Domnul calea împărătească, făcându-se El singur calea noastră: „*Eu sunt calca, adevărul și viața*“. Cine îmi ur-mează mie nu umblă în întunec.

Pe această cale suntem așezați, întru acest dumnezeesc adevăr am fost luminați și îndrumați spre această vieață, care este Hristos Domnul. El s'a făcut vieața noastră și ne cheamă la Sine să împărțăm această vieață. Ne cheamă să-l urmăm poruncile, căci porunca lui Dumnezeu, vieață veșnică este, ne-o spune Domnul. Lumina poruncilor Domnului să străbată vieața noastră în-treagă: gândurile, vorbele, și faptele vieții noastre să fie însuflețite de sufletul poruncii lui Dumnezeu, ca să putem rosti cuvântul sfântului Apostol Pavel: „*Tră-iesc eu, dar nici nu trăiesc eu, ci trăiește Hristos întru mine*“. Aceasta-i împărțășirea vieții Domnului. Aceasta-i vieața lui Hristos întru noi. Aceasta-i împărțășirea biruinței Domnului asupra morții. Impărțășirea Invierii Lui prea mărite a treia zi din morți. Aceasta-i pacea, care întrece toată mintea. Pacea care ne-a dat-o Domnul și pe care lumea nu poate să ni-o dea.

Pentru a ne bucura de această pace, pentru a trăi această vieață a Domnu-lui, trebuie să ne aflăm aproape de El. Pe calea Lui, pe calea luminată de ade-vărul dumnezeștilor Sale cuvinte. Trebuie să ne aflăm în starea darului sfin-țitor, de vieață dătător, ce izvorește neseecat, din Sfintele Taine ale Domnului.

Cu câtă durere rostea Domnul: „*Nu vreți să veniți la mine ca să aveți vieață*“. Da, prea iubiți credincioși mulți sunt cari nu doresc să meargă la Domnul pentru a lua suflet de vieață. Rătăcesc departe, pe alte căi, cari nu sunt ale Domnului, se încălesc în alte învățături, felurite rătăcirii cari nu sunt adevărul Domnului, care este Unul, nestrămutat și veșnic. Departe de iz-vorul vieții își sapă, cum spune Sf. Scriptură, gropi cari nu pot să cuprindă apa vie. Se afundă și se cufundă întru întunec și întru umbra morții. Mulți, foarte mulți, caută mângăiere și bucurie în păcat și fărădelege și nu este pace, pentru că nu este și nu poate fi pace, pentru cei fărădelege. Vai de vieața și de sufletul acestora. „*Nu vreți să veniți la mine, pentru că să aveți vieață*“, le zice Domnul tuturor acestora. De orice vârstă și de orice stare ar fi. Tuto-ror familiilor, cari au îndepărtat pe Domnul din sînul lor, se îndreaptă același cuvânt de durere din partea Celui părăsit și totuși este singurul, care poate da mângăiere, fericire și pace: Domnul Isus. „*Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi*“.

Peste veacuri răsună glasul dulce și dumnezeesc de chemare. Veniți la

odihna păcii Fiului lui Dumnezeu, mort pe Cruce și înviat, preămărit, a treia zi din morți, pentru această odihnă a sufletelor noastre, a sufletului neamului omenesc întreg. Pentru pacea noastră. Pentru că El, Domnul, s'a făcut împăcarea noastră.

În zbuciumul, peste măsură chinuitor, al sufletelor din zilele grele și rele, prin cari trecem, pentru că „zilele cu adevărat grele sunt”, nu este alta nădejde de scăpare, de însănătoșire și de viață, decât întoarcerea spre Domnul. Ascultarea glasului dumnezeesc. „Veniți la mine toți și eu vă voi odihni pe voi”.

Veniți la izvorul vieții cu toții. Să ne așezăm pe cărarea Domnului, a poruncilor Sale sfinte. Să primim în suflete adevărul învățăturilor Sale, să aprindem lumina dumnezească în suflete și să-L cuprindem pe Domnul în sînul familiilor noastre. Să deprindem pașii pruncilor noștri și a tineretului nostru pe cărarea ce duce spre altarul Domnului. Cu toții să ne așezăm întru ascultarea cuvântului lui Dumnezeu, care este suflet și viață și vom avea viață întru noi. Vieța Domnului și pacea Lui. Odihna sufletelor noastre. Așa au trăit părinții noștri, moșii și strămoșii noștri. Cu această dumnezească lumină în suflet a străbătut un neam de adevărați creștini, cărarea lungă și grea a veacurilor, cu nădejde în Dumnezeu și în dreptatea Lui și a ajuns biruitor ziua mare a Inviciei neamului, întru această dreptate a lui Dumnezeu. Și bucuria i-a fost mare.

Bucuria i-a fost mare în mijlocul tuturor greutăților. Mare, cât i-a fost credința. Mare, cât i-a fost de mare sufletul creștinesc, luminat și întărit de viața Domnului său, care prin credință trăia întru El.

Pentru a ne putea bucura și azi de aceeași bucurie mare, trebuie să le urmărim credința și bunătatea lor. Vii vom fi numai prin aceeași credință vie, tari și puternici numai prin puterea vieții darului dumnezeesc, prin aceeași nestrămutată credință.

Aceasta să străbată sufletul neamului întreg, toate așezările de Stat, toată viața țării.

Astfel înnoiți sufletește, peste tot și întru toate, „Domnul va da putere poporului Său, și va binecuvânta poporul Său cu pace”.

Această înnoire să înceapă în fiecare din noi, în familiile noastre, în pruncii noștri; prin toate treptele vârstei, înnoind puternic un neam întreg, binecuvântat de Dumnezeu.

Acest gând să străbată sufletul fiecăruia dintre noi, și aceasta hotărîre să trăească întru noi în toate zilele noastre și atunci să ne bucurăm, pentru că Domnul este aproape. Dacă Domnul este cu noi, cine este împotriva noastră?!

Aceasta va fi adevărata noastră înnoire, și învierea neamului întreg.

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrășmașii Lui.

Hristos a înviat!

Să ne închinăm sfintei Invierii Lui celei de a treia zi!

„Darul Domnului nostru Isus Hristos cu voi.

Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus. Amin”.

Cluj, din Reședința noastră episcopescă, învierea Domnului 1935.

Episcop Iuliu.

Invierea.

I. Agârbiceanu.

In mijlocul codrului înverzit în primăvară se arată că o pată, urâtă și respingătoare, arborele uscat. Dacă jumătate din pădure ar fi înghețat peste vară, n'am mai putea spune despre ea că are o primăvară întreagă. Jumătate ar fi vieață, jumătate moarte. Primăvara, învierea pădurii se face din verdeața tuturor arborilor ei.

Tot asemenea e urâtă la privire o luncă înverzită în care ar fi mari rotocoale de pașiște uscată din toamnă. Învierea lumii, primăvara ei, se naște din înverzirea fiecărui firicel de iarbă.

Intr'un sat cu casele văruițe de Paști, sunt ca niște arături străine cele câteva nevăruițe, ale gospodinelor leneșe. Satul e întinerit de serbători numai când toate casele sunt curățite.

Și fie care știe ce respingător e creștinul care el singur în sfânta zi de Paști merge la biserică, între atâția, îmbrăcat în hainele murdare de peste săptămână.

Tot asemenea Învierea Mântuitorului trebuie să se vădească, să se arate în fiecare creștin, pentru a putea avea Paști frumoase. Dacă jumătate din creștinii, dintre frații unei biserici, intră în Paști neînviați, cu haina sufletului neprimenită, adică plină de tina păcatului, învierea acelei biserici nu-i întreagă.

Cum primăvara trebuie să înverzească fiecare pom și fiecare fir de iarbă pentru a vedea și a ne bucura de vieța nouă, tot asemenea primăvara sufletelor la Paști nu se naște decât din curățirea sufletului de păcat în fie care credincios. Din învierea sufletească a fiecăruia.

Cel înviat din morți Hristos Dumnezeu, așa ne vrea pe toți: înviați din moartea păcatului la Paști. El pentru toți a murit și a înviat. Noi toți suntem datori să dăm strălucirea cuvenită Paștilor, și să facem parte din Biserica vie a Domnului.

N'aveți ceva de mâncare?

Abia înghițiseră cei din urmă dumicați ai unei cine ca vai de ea, nespuse de jalnică, și iată că se vădi în fața mesii, înalt și orbitor, Isus. Se uită la ei, unul câte unul; iar glasul lui duios le dădu bună ziua:

— Pace vouă.

Nici unul din ei nu răspunse. Uluirea copleșea bucuria până și 'n inima celor ce-l mai văzuseră înviat. Înviatul citi pe fețe e lor îndoiala ce mocnea mai în toți, întrebarea pe care nu cuteazău s'o lămurească'n cuvinte:

— Ești tu cu adevărat și viu; ori o umbră venită din peșterile morților să ne ispitească?

— De ce vă pierdeți cumpătul? — spuse Vândutul. — Ce gânduri vă bat? Uitați-vă la mâinile și picioarele mele: eu sunt; pipăiți-mă și priviți; căci un duh nu-i de carne și oase precum sunt eu.

Și întinzând mâinile către ei, le arătă de-o parte și de alta urmele încă sângharitate ale cuielor; apoi își desfăcu vesmântul la piept, ca aceia să vadă spintecătura sulței între coaste. Unii, sculându-se de pe pătucurile pe care mâncău, îngenunchiară și zăriră în picioarele desculțe cele două găuri adânci, spuzite de două răni vinele.

Dar nu cutezară să-l atingă, de parcă le-ar fi fost frică să nu-l vadă topindu-se de-odată, după cum li se arătase. Cel ce l'ar fi îmbrățișat ar fi simțit oare caldă țările a trupului; ori mâinile-i ar fi străpuns pieziș goliciunea unei umbre?

Era el, cu chipul, cu glasul, cu semnele neîndoioase ale răstignirii; și totuși, în înfățișarea lui era ceva schimbat, ceva de care ucenicii n'ar fi putut să-și dea seama prin cuvințe, chiar de-ar fi fost în clipele acelea cu mintea liniștită.

Cei mai încăpăținați se vedeau nevoiți a crede că Invățătorul stătea în fața lor, cu toate semnele unei vieți din nou începute; dar gândurile lor se vălmășeau în cele din urmă îndoieli și stăteau făcuți, parcă speriați de-a trebui să și creadă simțurilor, așteptând parcă să se trezească dintr'o clipă'n alta spre a îmbrățișa iarăși lumea pierdută a realităților lesnicioase, răvășită de acea neîndoielnică răsturnare nimicitoare, și Simon tăcea; ce i-ar fi putut spune, fără să l trădeze plânsul, celui ce se uita la el cu aceiași ochi în curtea Caiafei, pe când se jura că nu-l cu noscuse niciodată?

— Ca să risipească cele din urmă șovăieli, Isus întrebă ?

— N'aveți ceva de mâncare ?

De-acum nu mai avea nevoie de altă hrană afară de cea pe care-o ceruse mai totdeauna zădarnic, toată viața. Dar pentru oamenii trupești era nevoie și de o dovadă trupească; celui ce crede numai în tină și cu tină se hrănește, îi trebuia și această dovadă pământească. În cea din urmă seară mâncaseră la-o laltă; acuma, că se'ntâlnește iarăș, va mânca din nou cu dâșșii.

— N'aveți ceva de mâncare ?

Într'o strachină rămăsese o bucată de pește prăjit. Simon i-o întinse Invățătorului, care se dădu lângă masă și mănecă peștele cu o bucată de pâine, în vreme ce toți stăteau cu ochii țintă pe el, de parcă atunci pentru cea dintâi oară îl vedeau mâncând.

Iar după ce isprăvi, ridică ochii asupra le și zise :

— Acuma vă mai îndoiiți ? Sau tot nu pricepeți ? Vi se pare cu puțință să mănânce o vedenie, precum am mâncat eu de față cu voi ? De-atâtea ori fostu-mi-a dat să vă țin de răi pentru împietrirea inimii voastre și pentru slaba-vă credință ! Ci iată, aceiași ați rămas, nici ați vrut să-i credeți pe cei ce mă văzuseră ! Ci eu nu vă ascunsesem nimic din câte aveau să se întâmple'n aceste zile. Dar voi, surzi și uifuci, auziți și pe urmă uitați, citiți și nu pricepeți. Nu vă spuneam oare pe când eram cu voi, că au a se'mplini toate câte's în Scriptură, toate câte vi le am dat de știre ? Că Cristos trebuie să pătimească și că a treia zi avea să'nvie din morți; că în numele său trebuia să se propovăduiască îndreptarea și jertrea tuturor neamurilor, începând cu Ierusalimul ? Acum sunteți martori ai acestor întâmplări și voiu ține făgăduelile pe care vi le-a făcut Tatăl prin mijlocirea mea. Mergeți dar prin lumea largă și le propovăduiți Evanghelia tuturor celor ce au suflet. Orice putere mi-a fost dată'n cer și pe pământ. După cum Tatăl m'ânătu-m'a pe mine, astfel vă m'ână eu pe voi. Mergeți dar de îndrumați noroadele, învățându-le să nu-mi iese din cuvânt. Iar cel ce va crede se va mântui, cel ce nu va crede osândit va fi. Voiu mai rămâne pe pământ puțină vreme și ne vom întâlni în Galileea; dar și pe urmă cu voi fi-voiu, până la sfârșitul vecii veacurilor.

Pe măsură ce vorbea fețele ucenicilor se luminau iarăși de-o nădejde uitată, iar ochii le scânteiau ca la bețivi. Era clipa cea mai plină de mângăere după jalea din acele zile. Arătarea-i neîndoelnică dovedea că ceace nu le-ar fi venit să creadă se infăptuise; că Dumnezeu nu-i lăsase; că n'avea să-i mai părăsească niciodată. Dușmanii, cei ce se crezuseră învingători, erau răpuși: adevărul vădit intra iarăș ascuțitor în făgașul adânc săpat al proorociilor. Toate cele mărturisite de Isus le știuseră și mai înainte; dar au trăit cu adevărat în sufletele lor numai când le mai auziră odată rostite de gura lui.

De vreme ce se'ntorsesc. Împăratul, infăptuirea Împărăției nu mai putea zăbovi; iar frații săi în loc de-a mai fi batjocoriți și huliti, aveau să împărătească cu el în vecii veacului. Acele vorbe i inflăcăraseră iarăș pe cei mai puțin zelosi, reinviăseră amintirile altor cuvântări, ale altor zile mai sorite; așa că ucenicii simteau pe neașteptate o ușurare înălțătoare, o inflăcărare pe care dela o vreme n'o mai simțiseră, o dorință mai vajnică de-a se îmbrățișa, de-a se iubi, de a nu se mai despărți niciodată. De vreme ce Invățătorul lor înviase, nu erau sortiți să moară; de putuse ieși din peștera de'ngropăciune, făgăduelile sale erau făgădelile unui Dumnezeu și avea să le țină până la urmă. Nu degeaba crezuseră, nici numai erau singuri: răstignirea fusese întunecarea de-o zi, pentru ca lumina să scânteie apoi mai orbitoare asupra tuturor zilelor ce vor să vie.

G. PAPINI (Viața lui Isus, trad. de Al. Marcu pag. 526).

Invierea morților.

Iară cunoscută vă fac vouă, fraților, evangelia, pe care v'am vestit-o, pe care ați primit-o, întru care și stați, — prin care vă și mântuiți, de-o țineți, precum o am vestit vouă; numai de nu ați fi crezut înșeșert. —

Pentru că eu v'am dat întâiu ceea ce am și primit, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, — și cum că s'a îngropat, și s'a sculat a treia zi după Scripturi, — Și cum că s'a arătat lui Chifa, apoi la cei doisprezece. — După aceea s'a arătat la mai mulți decât cinci sute de frați deodată, din cari mulți sunt până acum, iară unii au adormit. — După aceea s'a arătat lui Iacob, apoi apostolilor tuturor; — iară mai pe urmă de toți, ca unui născut fără de vreme, s'a arătat și mie. —

Căci eu sunt mai micul apostolilor, carele nu sunt vrednic a mă chema apostol, pentru că am prigonit biserica lui Dumnezeu. — Iară cu darul lui Dumnezeu sunt ce sunt: și darul lui, care este întru mine, nu a fost zadarnic, ci mai mult decât toți aceia m'am ostenit; însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu, care este cu mine. — Iară ori eu, ori aceia, așa propovăduim, și așa ați crezut. —

Și de vreme ce Hristos se propovăduiește, că s'a sculat din morți, în ce chip zic unii între voi, că învierea morților nu este? — Căci, de nu este învierea morților, nici Hristos nu a înviat. — Iară de nu a înviat Hristos, zadarnică este propovăduirea noastră, și zadarnică este credința voastră; — și ne aflăm și noi mărturii mincinoase ale lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu, că a înviat pe Hristos, pe carele nu l'a înviat, dacă nu învie morții. — Căci de nu învie morții, nici Hristos n'a înviat. — Iară dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este credința voastră, și voi sunteți încă în păcatele voastre. — Încă și cei ce au adormit întru Hristos, au pierit. —

Și de nădăjduim în Hristos numai pentru viața aceasta, mai ticăloși suntem decât toți oamenii. —

Iară acum Hristos s'a sculat din morți, începătură celor adormiți s'a făcut.

Căci de vreme ce prin om a venit moartea, prin om și învierea morților. — Căci precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia; — fiește carele întru a sa rânduală, începătura Hristos, după aceea cei ce sunt ai lui Hristos întru venirea lui; — apoi sfârșitul, cându-și va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va strica toată domnia, și toată stăpânia, și puterea. — Căci se cade lui a împărăți, până ce va pune pe toți vrășmași săi supt picioarele sale. — Vrășmașul cel de pe urmă, moartea, se va surpa, — pentru că toate le-a supus sub picioarele lui. Iară când zice: „*toate sunt supuse lui*“, adevărat este afară de cel ce i-a supus lui toate. — Și dacă se vor supune lui toate, atunci și însuși Fiul se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu tot întru toate. —

Dară ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă nu se vor scula morții nici de cum? ce se și botează pentru cei morți? — Și noi, pentru ce suntem în primejdie în tot ceasul? — În toate zilele mor, fraților, jur pe lauda, care o am dela voi în Hristos Isus, Domnul nostru.

De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes: ce folos îmi este dacă morți nu se vor scula? Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri. —

Să nu vă înșelați: obiceiurile cele bune le strică vorbele cele rele. —

Treziți vă cu dreptate, și să nu greșiți, pentru că unii nu au cunoștința lui Dumnezeu; spre rușinarea voastră grăesc. —

Ci va zice cineva: „cum se vor scula morții, și cu ce trup vor veni?“ —

Nebune, tu ce sameni, nu înviază, de nu va muri. — Și ce sameni, nu sameni acel trup care va să fie, ci numai grăunțul gol, de pildă de grâu, sau de altceva din celelalte. — Iară Dumnezeu îi dă trup precum voiește, și fieștecărei sămânță îi dă trupul ei. — Nu tot trupul este acelaș trup; ci altul e trupul oamenilor, și altul trupul dobitoacelor, și altul al peștilor, și altul al paserilor. — Și sunt trupuri cerești, și trupuri pământești; ci alta e mărirea celor cerești, și alta a

celor pământești. — Alta e mărirea soarelui, și alta mărirea lunii, și alta mărirea stelelor, căci stea de stea se deosebește întru mărire. —

Așa e și învierea morților: samănă-se trup întru stricăciune, scula-se-va întru nesticăciune; — samănă-se întru nemărire, sculase-va întru mărire; samănă-se întru slăbiciune, scula-se-va întru putere; — samănă-se trup sufletesc, scula-se-va trup spiritual. Este trup sufletesc, este și trup spiritual, — cum e și scris: „făcutu-s'a omul cel dintâi Adam cu suflet viu; iară Adam cel din urmă cu spirit de viață făcător“. —

Ci nu e întâiu cel spiritual, ci cel sufletesc, și apoi cel spiritual. — Omul cel dintâiu făcut din pământ e pământesc; al doilea om e domnul din ceriu. — În ce chip e cel din pământ, așa sunt și cei pământești; și în ce chip e cel ceresc, așa sunt și cei cerești. — Și precum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc. — Iară aceasta zic fraților, că nu vor putea carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciune pe nesticăciune nu va moșteni. —

Iată taină zic vouă: nu toți vom adormi, însă toți ne vom schimba, — întru o clipă, în clipeala ochiului, în sunetul trâmbiții cea de apoi; pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestrați, și noi ne vom schimba. —

Căci se cade trupului acesta stricăcios să se îmbrace întru nesticăciune și celui muritor întru nemurire. — Iară când se va îmbrăca stricăciosul acesta întru nesticăciune, și muritorul acesta se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel scris: „înghițitu-s'a moartea întru biruință“. —

Unde este, moarte, boldul tău? Unde-ți este, iadule, biruința? — Și boldul morții e păcatul, iară puterea păcatului este legea. —

Dară lui Dumnezeu mulțumită, care ne-a dat nouă biruință prin Domnul nostru Ișus Hristos. —

Drept aceia, iubiții mei frați, fiți statornici, neclătiți, sporind întru lucrul Domnului pururea, știind că osteneala voastră nu este deșartă în Domnul. —

SFÂNTUL APOSOTL PAVEL (Epistola I către Corinteni, cap. 15.)

Aviz.

În legătură cu pelerinajul ce se va face la Ierusalim, Viflain, Nazaret, Marea Moartă, Iordania, Ierihon etc. și prin orașele specificate mai jos, persoanele cari s'au anunțat că participă, precum și acele cari se vor anunța de acum sunt rugate ca până la data de 4 Mai inclusiv să satisfacă următoarele exigențe:

1. Să se trimită suma de 1000 (Unamie Lei) dacă nu s'a trimis.
2. Două fotografii mărime 6/9 cm.
3. Un certificat de naștere.
4. „ „ tip dela Parchet pentru pașaport.
5. „ „ de naționalitate.
6. „ „ dela Biroul populației (de identitate).
7. „ „ tip dela Cercul de Recrutare respectiv pentru bărbații până la 47 ani.
8. O declarație semnată că renunță la orice cerere de ajutor dela Consulatele Române din străinătate.
9. Un certificat de învoirea bărbatului la femeia măritată.
10. „ „ părinților pentru copii minori.

Plata ratei a II-a se va face cu o zi înainte de plecarea din Cluj, pentru a se putea scoate biletele de tren și vapor din Cluj.

Fiecare persoană odată cu plata ratei I va anunța și clasa pe care dorește să călătorească. Binevoii a cumpăra devize d. e. font englez dela Banca Națională Cluj sau București.

I T I N E R A R

Vineri	17 Mai	orele 9.30	plecarea din Cluj, seara cu acc.
Sâmbătă	18	„	11— plecarea din Constanța.
Duminică	19	„	3— p. m. sosirea în Istanbul (se poate vizita orașul).
Luni	20	„	9— a. m. plecarea din Istanbul.
Marti	21	„	11— a. m. sosirea în Pireu.
„	21	„	5— p. m. plecarea din Pireu.
Joi	23	„	8— a. m. sosirea în Alexandria (se poate vizita orașul Cairo).
„	23	„	6— p. m. plecarea din Alexandria.
Vineri	24	„	sosirea în Haiffa, iar cu primul tren sau autocar vom pleca spre Ierusalim, unde vom fi găzduiți de călugări Catolici.

Întoarcerea se va face în ziua de 8 Iunie 1935, prin Haifa — Beyrêth — Pireu — Constantinopol — Constanța, iar în ziua de 14 Iunie sosirea la Cluj.

Pe mare întreaga călătorie se va face cu vaporul „Regele Carol II.

Țimpul ce-l vom petrece în Palestina îl vom petrece vizitând vechile cetăți ale împăraților biblici, Edmurile Mântuitorului, Marea Moartă, Iordanul, Palestina modernă refăcută și clădită de Englezi.

În ceiace privește întreținerea se va face un comitet dintre pelerini. După cum s'a publicat și anterior, taxa pentru clasa III este de Lei 5290 dus și întors, viza pașaportului și mâncarea pe cl. I sau a II-a vor plăti diferența cuvenită pe vapor.

Toate informațiunile, plățile, anunțurile, se vor face la Redacția revistei „C L U J U L C R E Ș T I N” din Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 7.

Hristos a înviat!

Un cântec de mărire străbate omenirea,
Cu el aduce vieața, aduce mântuirea;
E cântecul de slavă atât de așteptat;
Răsună pretutindeni „Hristos a înviat!

Prin sate și orașe, pe dealuri și câmpii
Scallesc în seara sfântă mulțime de făclii,
Și pare că văzduhul întreg e fermecat
De-un cântec sfânt și dulce „Hristos a înviat!”

Plutește peste fire îmbătător parfum,
Chiar haina primăverii mai scumpă pare-acum,
Și lacrimile toate pe fețe s'au uscat,
S'arată mântuirea, Hristos a înviat!

Din unghiurile lumii se naltă rugi ferbinți
Se nflăcărează inimi, se nobilează frunji;
Din suflete nvrăjbirea și ura au plecat
Al păcii rege vine, Hristos a înviat!

Prin zările senine se pierd în depărtări
Al clopotelor glasuri, a lumilor cântări,
Și slab se mai aude ecou-îndepărtat
Al lumilor ce cântă; „Hristos a înviat!”

Benedict Panaitescu

Informațiuni.

Rânduiala sfintelor slujbe la Catedrala „Schimbarea la Față” în zilele sfintelor sărbători ale Învierii se vor face:

Sâmbătă 27 Aprilie: La orele 9 a. m. Liturghia Marelui Vasile împreună cu Vecernia și cântările lui Moisi. La orele 12 din noapte slujba învierii, cu procesiunea condusă de P. S. Sa Episcopul, și sărutarea crucii oferite de P. S. Sa Episcopul credincioșilor.

Duminică 28 Aprilie: Ziua luminată a învierii. La orele 7 a. m. cea dintâi liturghie. La orele 9 a. m. liturghia solemnă arhierescă pontificând și participând P. S. Sa Episcopul. La această liturghie Sf. Evanghelie se va citi în 8 limbi. La orele 6 p. m. vecernia pontificată de P. S. Sa Episcopul. Citirea Evangheliei în 3 limbi: sărutarea crucii, a Evangheliei și a icoanei Sf. Învierii.

Luni și Marți: a II și a III-a zi de de Paști, slujbele obișnuite. La liturghia solemnă de Luni

va pontifica și predica Păr. prepozit Dr. Octavia Domide.

Frații Terțiarî franciscani rom. gr. cat. din Cluj în Duminică sfintelor Paști la orele 5 1/2 vor primi deslegarea generală în Biserica Catedrală.

A 3-a zi de Paști la orele 8 Păr. Neculăeș directorul Ord. al III-lea va servi pentru Terțiarî sf. Liturghie cu predică, la care toți frații se vor cumineca. După masă la orele 4 se va ținea adunare la Șc. primară No 7 din Str. N. Iorga.

La primele patru Parohii centrale gr. cat. din Cluj, pâinea și vinul pentru paști le dăruiește dl. Dr. Romul Boilă, precum și celelalte lucruri în legătură cu acestea.

În Cluj centru paștile se vor împărti credincioșilor numai la Biserica Bob în noaptea de paști, începând dela orele 1 până la orele 10 înainte de masă.

La Cluj-Mănăstur în ambele parohii serviciul învierii se face la orele 4 dimineața.

În parohia I Cluj-Mănăstur paștile le dă Vasile Bercheș cu soția Ana n. Boțoc;

În parohia Cluj-Mănăstur II, paștile se dau din partea lui Chiorean Vasile și soția Ana din Str. Câmpului.

În parohia VI paștile se dau din partea curatorului Nicolae Corujan și a soției sale Zenovia.

Se vor binecuvânta cărnurile, cașul, ouăle etc., cari vor fi aduse la Biserică în ziua de Paști îndată după Sf. Liturghie, cum prescrie în cărțile bisericesti.

Masa comună din parohia VI-a, în ziua de Paști se face cu concursul Reuniunii „Sf. Maria”. Sunt invitați cu deosebire acei credincioși pe cari împrejurările nu-i favorizează ca să și gătească în familie în condițiuni satisfăcătoare,

Dorim tuturor cetitorilor noștri de Sf. Paști mult dar și binecuvântare dela Dumnezeu, ca în acest fel să petreacă fericți Sf. sărbători.